

تصویرسازی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس

شهرزاد شاهستنی*

دانشگاه شیراز

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، بررسی تصویرسازی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس است. روش پژوهش کیفی و رویکرد تحلیل داده‌های آن توصیفی تفسیری است. روش جمع‌آوری داده‌ها استنادی و روش تجزیه و تحلیل داده‌ها، تحلیل محتوای کیفی جهت‌دار است. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که نقش‌های زنانه بیشتر از مردانه و نقش‌های سنتی دختر جوان و مرد میان‌سال بیشتر از بقیه‌ی نقش‌های زنانه است. شخصیت اصلی در بیشتر قصه‌ها زنان‌اند. زنان و مردان در صفات متعددی تصویرسازی شده‌اند و همچنین الگوی سفر و روایت جست‌وجو در قصه‌ها کاملاً مردانه نیستند.

واژه‌های کلیدی: الگوی سفر، روایت جست‌وجو، زنان، شخصیت اصلی، قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس.

۱. مقدمه

قصه از برجسته‌ترین و رایج‌ترین گونه‌های ادبیات عامه است که با طبیعت و زندگی مردم پیوند نزدیک دارد. گوناگونی یک قصه و نقل آن به این سبب است که ادبیات عامه در آغاز صورت شفاهی داشته که از فرد و نسل به نسل دیگر انتقال یافته و سپس برای بقا و استمرار در هر عصر و دوره و در هر جامعه و فرهنگ، خود را با نظام اجتماعی رایج تطبیق داده و با الگوی اجتماعی آن جامعه و آن دوره همنوا کرده است. قصه‌ها انگاره‌ها و تصویرهایی از زندگی مردم زمانه، تضاد طبقاتی و ستیزه‌جویی‌های اجتماعی، رفتار و روابط خانوادگی و خویشاوندی، گرایش‌های قومی و مذهبی، اندیشه و احساس، آداب و رسوم متناول در جامعه را به زبان ساده یا به زبان نمادی (سمبولیک) و به صورت‌های طنز یا جدی و هزل ترسیم و بیان می‌کنند (نک: آموزگار، ۱۳۸۴: ۲۶).

* استادیار مبانی تعلیم و تربیت shshahsani@yahoo.com

همه‌ی قصه‌های نظم و نثر به طور کلی از نظر موضوع سه گونه‌اند: قصه‌های عامیانه، قصه‌های ادب کهن پارسی و قصه‌های نوین امروز ایران. در قصه‌های عامیانه، ساختار متن در جهت نوعی تقابل بین قهرمانی و شرارت، نیکی مطلق و پلیدی هویت پیدا می‌کند. قصه‌گو همه‌جا به وحدت زیبایی و حقیقت و پاکیزگی اخلاق پاییند است. شر پدیده‌ای عالمی است که نقصان وجود آدمی را به نمایش می‌گذارد. قصه‌گو به ورای محیط تجربی اش نظر می‌اندازد و مخاطب را از روزمرگی دور می‌سازد. حیطه‌ی کنش در قصه‌ی عامیانه بسیار گسترده و نامحدود است. در این قصه‌ها هر گونه کنش تصور ناپذیری را می‌توان مشاهده کرد (همان: ۲۷).

از نظر تاریخی، قصه‌ها به همان اندازه که برای سرگرم کردن کودکان به کار رفته‌اند، برای تربیت آن‌ها نیز کاربرد داشته است (نک: گرین، ۱۳۸۴: ۵۶). کودک به کمک قصه با شیوه‌های برخورد انسان‌ها و دشواری‌های زندگی خود آشنا می‌شود و از شخصیت‌های قصه‌ها می‌آموزد که چگونه با گرفتاری‌های مشابه برخورد کرده و احساس‌های دیگران را درک کند (نک: نورتن، ۱۳۸۲: ۵).

در قصه، کودک با همه‌گونه مردمی آشنا می‌شود. گرچه شخصیت‌های قصه‌های عامیانه میل به تک‌بعدی بودن دارند (که این امر تمیز بین خیر و شر و دیگر تضادها را برای کودک کم‌سال آسان می‌کند)، شخصیت‌های متنوعی در این قصه‌ها وجود دارند: شخصیت‌های زیبا و زشت، خردمند و ابله، بی‌ریا و رذل؛ همچنین طیفی گسترده از احساسات بشری در آن‌ها عرضه می‌شود: حسادت، عشق، تنفر، قناعت، حرص، فریب، خشم و... (نک: گرین، ۱۳۸۴: ۵۳).

چگونگی تصویرشدن شخصیت‌ها و رفتارهای وابسته به جنسیت در قصه‌ها از اهمیتی ویژه برخوردار است. به گفته‌ی جان استیونز «دانستان‌هایی که به درون‌مایه‌ی جنسیت می‌پردازند، در میان برداشت‌های گوناگون از زنانگی و مردانگی، معمولاً به یکی تمایل آشکار نشان می‌دهند و مسلماً چنین می‌پندارند که خوانندگان آن‌ها نیز این برداشت را تأیید می‌کنند» (استیونز، ۱۳۸۷: ۹۲). به همین منظور این پژوهش در پی آن است که تصویرسازی زنان را در قصه‌های عامیانه مردم فارس بررسی کند.

۱-۱. اهمیت و ضرورت پژوهش

از آنجا که قصه‌ها در تعلیم و تربیت مخاطبانشان تأثیری شایان توجه دارند، این پژوهش که به نظر می‌رسد از نخستین پژوهش‌های این حوزه است، نقش زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس را در کانون توجه خود قرار داده است؛ همچنین از آن رو که افسانه‌ها، قصه‌ها و پندارهای عامیانه که از پیشینیان به یادگار مانده بناشد فراموش شود، پژوهش درباره‌ی قصه‌های عامیانه می‌تواند در حفظ آن‌ها مؤثر باشد.

افزون براین، قصه‌ها در انتقال مفاهیم، ارزش‌ها، نقش‌ها و در نهایت در شکل‌گیری شخصیت کودکان و نوجوانان ابزاری قوی هستند. مخاطبان هنگام مطالعه‌ی قصه‌ها در مواجهه با شخصیت‌های قصه‌ها تحت تأثیر آن‌ها قرار گرفته و به پیروی از باورها و ارزش‌های آن‌ها، خود را با شخصیت‌ها همانندسازی می‌کنند و از این طریق به یادگیری می‌پردازند؛ پس بررسی تصویر زنان در قصه‌های عامیانه بسیاری از نکات را آشکار می‌سازد.

۱-۲. اهداف پژوهش

هدف کلی پژوهش بررسی تصویرسازی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس است. بررسی نقش‌های جنسیتی و سنی، شخصیت‌های اصلی، صفات زنان و الگوهای سفر و جست‌وجو در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس از اهداف جزئی این پژوهش به شمار می‌رودند.

۱-۳. پرسش‌های پژوهش

الف. فراوانی نقش‌های جنسیتی در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس چگونه است؟
ب. فراوانی نقش‌های سنی (کودک و نوجوان، جوان، بزرگ‌سال و کهن‌سال) در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس چگونه است؟

ج. آیا شخصیت‌های اصلی قصه‌های مردم فارس زن هستند یا مرد؟
د. صفات تصویرسازی شده‌ی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس کدامند؟
ه. الگوی سفر و روایت جست‌وجو در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس زنانه است یا مردانه؟

۱-۴. تعریف‌ها

- شخصیت اصلی: در طرح داستان، محور و مرکز حوادث، شخصیتی است که همه‌ی حوادث و شخصیت‌ها به معرفی او می‌پردازند. اوست که حوادث مهم را پیش می‌برد و

- از همه مهم‌تر سرنوشت و پایان ماجراها اوست که اهمیت پیدا می‌کند. به این شخصیت، شخصیت اول یا اصلی گفته می‌شود (نک: پاینده، ۱۳۷۳: ۶۲).
- الگوی سفر: الگوی دایره‌ای خانه، دور از خانه، خانه الگوی سفر نام دارد (نک: نیکولایا، ۱۳۸۷: ۵۲۵).
  - روایت جست‌وجو: یکی از فراگیرترین شکل‌های داستان در ادبیات کودکان «روایت جست‌وجو» است که ساختاری از اضطراب، تردید، کشمکش، مبارزه، شکست موقع و سرانجام، نتیجه‌ی مطلوب و پیروزی را دارد (نک: استیونز، ۱۳۸۷: ۹۶).
  - قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس: ابوالقاسم فقیری کتاب قصه‌های مردم فارس را برای کودکان و نوجوانان گردآوری و مرکز نشر سپهر در سال ۱۳۴۹ آن را منتشر کرده است. این مجموعه‌قصه دارای ۱۳۰ صفحه و شامل ۲۲ قصه است.

۲. چارچوب نظری و مرواری بر پیشینه‌ی پژوهش

به گفته‌ی جان استیونز «انواع ادبی، به‌سادگی کلیشه‌های جنسیتی را در ذهن خواننده زنده می‌کنند؛ زیرا شخصیت‌های داستان در رویدادهایی درگیر می‌شوند که احتمالاً شکل یا نتیجه‌ی جنسیت‌یافته دارند. برای نمونه، یکی از فراگیرترین شکل‌های داستان در ادبیات کودک، «روایت جست‌وجو» است که آشکارا بر الگوی زندگی مردانه بنا شده است» (استیونز، ۱۳۸۷: ۹۶). نیکولایوا نیز معتقد است: «بیشتر داستان‌های جست‌وجو، یا قهرمانی جمعی دارند یا قهرمانی فردی که مرد است. علت این پدیده، طبیعت مردانه‌ی اسطوره‌ی جست‌وجوست که می‌طلبد قهرمان داستان از خانه دور شود و خود را به وسعت جهان درافکند تا به ایدئال‌هایش دست یابد» (نیکولایوا، ۱۳۸۷: ۵۲۵).

کتاب‌هایی که به درون‌مایه‌ی جنسیت می‌پردازنند، در میان برداشت‌های گوناگون از زنانگی و مردانگی، معمولاً به یکی تمایلی آشکار نشان می‌دهند و مسلماً چنین می‌پندارند که خوانندگان آن‌ها نیز این برداشت را تأیید می‌کنند؛ اما در حالی که کتاب‌ها آشکارا در پی تأثیرگذاشتن بر نگرش‌های خوانندگان‌اند، به همان آشکاری در تسلط بر آن نگرش‌ها توانا نیستند (نک: استیونز، ۱۳۸۷: ۹۳).

«جنسیت‌بخشی» در ادبیات داستانی، با شمارش شخصیت‌های مؤنث یا مذکور یا حتی چگونگی رفتار این شخصیت‌ها تعیین نمی‌شود، بلکه این پدیده بر تمام جنبه‌های تولید و دریافت متن سایه می‌افکند. فهمیدن یک متن، که حاصل سخن خود متن و دانش پیشین

خواننده است، با میانجیگری طرح‌واره‌هایی صورت می‌گیرد که جوامع برای سازمان دادن به مفاهیم جهان آن‌ها را به کار می‌گیرند. مهم‌ترین نکته این است که طرح‌واره، کارکردی شبکه‌ای نیز دارد و اجزای سازنده‌ی مفهوم، مانند زنانگی و مردانگی، را به هم مربوط می‌کند (همان). به گفته‌ی استیونز «قوی، خشن، مقاوم، ستیزه‌جو، خاطری، رقابت‌طلب، آزمند، حامی، بازیکن، مستقل، فعال، دارای بینش تحلیلی، دارای استدلال، طرح‌واره‌های مردانگی و زیبا، عاطفی، سلطه‌پذیر و فرمانبر، کناره‌گیر، مهربان، ضعیف، وابسته، منفعل و دارای بینش ترکیبی، طرح‌واره‌های زنانگی هستند و به طور معمول مرد مطلوب اجتماع با ویژگی‌های طرح‌واره‌ی مردانگی همچومن است و پسندیده نیست که آن‌ها را زیر پا بگذارد و همچنین زن خوب با ویژگی‌های طرح‌واره‌ی زنانگی سازگار است و زن بد از آن‌ها سر باز می‌زند» (همان: ۹۵).

افشانی و همکاران (۱۳۷۷) نیز با بررسی نقش‌های جنسیتی در کتاب‌های فارسی مقطع ابتدایی، پی برده‌اند که زنان بیشتر در نقش‌های کودکی و نوجوانی و مردان عمده‌ای در نقش‌های بزرگ‌سالی به تصویر کشیده شده‌اند؛ همچنین خویشاوندان مذکور به نحوی چشمگیر بیش از خویشاوندان مؤنث در این کتاب حضور می‌یابند؛ افزون‌براين، نسبت مشاغل زنانه کمتر و نسبت مشاغل مردانه بیشتر شده است.

مقصدی (۱۳۸۰) به بررسی نقش زن در داستانهای کودکان (فولکوریک و معاصر ایرانی) پرداخته است. نتایج پژوهش او نشان می‌دهد با اینکه نقش زنان در جامعه‌ی فعلی به نقش‌های خانگی محدود نیست، در کتاب‌های داستانی کودکان، زنان غالباً در نقش‌های عادی و کلیشه‌ای ولی سنتی ظاهر می‌شوند. ویژگی‌های شخصیتی این نقش‌ها عبارتند از: مادری، کدبانوگری، معلمی و پرستاری و... . ویژگی‌های اخلاقی متناسب با این نقش‌ها برابرند با نازک‌دلی، سست‌رأیی، ناقص عقلی، دلبری و زیبایی، بی‌وفایی و خیانت، انفعال در تصمیم‌گیری، ضعف ابتکار، عقب‌مانده و خرافه‌ای بودن و... .

کرمی (۱۳۸۴) نیز با بررسی نقش زنان در شاهنامه دریافت‌هه است زنان شاهنامه گاه در نقش‌های مثبت و گاه در نقش‌های منفی حضور می‌یابند؛ برای مثال زنان در برخی بخش‌های شاهنامه به عنوان دوست اهریمن، فردی مکار و حیله‌گر، ابزاری برای افزایش نسل و انجام دهندگی برخی کارهای ناپسند (همدستی در کشتن افراد و...) به ایفای نقش منفی می‌پردازند. همچنین حسینی (۱۳۸۶) به مقایسه‌ی تطبیقی جلوه‌های زن در حکایت‌های هندی و ایرانی قرن ششم تا دهم هجری پرداخته است. حکایت‌های دارای ریشه‌ی هندی از کتاب‌هایی چون: طوطی‌نامه، سندبادنامه، کلیله و دمنه و جوامع الحکایات و حکایت‌های دارای ریشه‌ی

ایرانی از متونی مانند سمک عیار، بختیارنامه، مرزبان‌نامه، گلستان سعادی، بهارستان جامی و اطایف الطوایف انتخاب شده‌اند. نتایج تحقیق حسینی نشان می‌دهد زنان در حکایات هندی نازل‌ترین شأن و شخصیت اجتماعی را دارند و از حضور در فعالیت‌های اجتماعی و مذهبی نیز محروم هستند. چنین دیدگاهی درباره‌ی زنان ناشی از وجود نگرش زن‌ستیزانه و مردسالارانه در آئین هندوست؛ ولی در حکایاتی که ریشه‌ی ایرانی دارند زن‌ستیزی وجود ندارد بلکه نگاه و نگرش در این آثار مردانه است.

آیدنلو (۱۳۸۷) نیز روایات حماسی و پهلوانی و عامیانه‌ی ایرانی را به‌طور گسترده بررسی کرده و دریافته است زنان و دختران در روایات حماسی و عامیانه، در عین زیبایی و دلبری، سخت پرخاشگر، دلاور و سرکش‌اند. چنان گرز گران برمی‌گیرند و به پیکار دیو و اژدها می‌روند و مردان جنگاور را تاب پایداری در برابر آن‌ها نیست. این بن‌مایه‌ی داستانی را می‌توان مضمون «پهلوان بانو» نامید. از نظر او حداقل سه دلیل عمدۀ برای ظهور و تکرار آن می‌توان برشمرد: ۱. پایگاه برتر و احترام تقدس‌آمیز زنان در مرحله‌ی کشاورزی از تاریخ تمدن انسانی (عصر زن / مدرسالاری)؛ ۲. الگوگری از ویژگی‌های جنگی و پهلوانانه‌ی برخی مغ‌پهلوانان اساطیری؛ ۳. اعتراض نمادین به نظام مردسالاری و در پی آن تفکر زن‌ستیزانه‌ی برخی جوامع. پهلوان بانوان نامدار روایات ایرانی «بانوگشتب»، «روشنک» و «پوران‌دخت» هستند.

حسینی و زارع‌زاده (۱۳۸۸) نیز سیمای زن را در داستان‌های هزار و یک شب بررسی کرده‌اند. در این پژوهش داستان‌هایی انتخاب و مطالعه شده‌اند که نقش محوری آن‌ها را زنان به عهده داشته‌اند. پژوهشگران دریافته‌اند که شهرزاد هزار و یک شب برترین نمونه‌ی زنان است. او به عنوان زنی مدلر، شجاع، دلاور، عاشق‌پیشه، هنرمند و اهل قلم تصویرسازی شده است؛ از این‌رو، حضور او در داستان همگرایی کلی ایجاد کرده و سبب شده که دیگر با دیدی خفیف و نازل به زن نگریسته نشود، بلکه خوانندگان داستان، او (زن) را مکمل و همکار و یاور مرد بدانند.

نویخت و احمدی (۱۳۸۸) نیز بر نقش و جایگاه زنان جنوبی در قصه‌های عامیانه تمرکز کرده‌اند. آن‌ها با تکنیک تحلیل محتوا، شخصت قصه‌ی عامیانه‌ی شهرستان لامرد را بررسی کرده و به این نتیجه رسیده‌اند که زنان در این قصه‌ها غالباً در نقش‌های خانوادگی و کلیشه‌های سنتی ظاهر شده‌اند. ویژگی اخلاقی بارز آن‌ها ضعف و ناتوانی، مهربانی و دلسوزی و نداشتن قدرت است.

همچنین پورگیو و ذکاوت (۱۳۸۹) براساس تمایز جنس و جنسیت و در چارچوب نظریه‌ی فمنیسم (زن‌گرا)، به بررسی نقش‌های جنسیتی در قصه‌ی خاله‌سوسکه پرداخته‌اند. یافته‌های پژوهش آنان نشان می‌دهد گفتمان مردسالار در ساختن نقش‌های جنسیتی، ارزش‌ها و ملاک‌های مرتبط با آن‌ها و ارائه و القای آن‌ها به مخاطب از راه‌های گوناگون از جمله ادبیات کودک، نقشی مهم دارد و نظام مردسالاری را تقویت می‌کند.

باقری (۱۳۹۲) نیز تصویر زنان فعال و منفعل را در داستان‌های متشر عامیانه بررسی کرده است. نتایج پژوهش او نشان می‌دهد زنان در داستان‌های متشر عامیانه، نقش‌هایی گوناگون بر عهده دارند. در مقایسه با نقش منفعل و تزئینی زنان در ادبیات رسمی و غنایی، نقش زنده، پویا، اثرگذار و گاه محوری زنان در قصه‌های عامیانه تأمل‌برانگیز است. زنان فعال با شخصیت متبیشان، آغازگر عشق، عیارپیشه، یاور قهرمان، پاسدار آزادی و آبروی خویش، جنگجو، طبیب و پرستار قهرمان، مخالف ازدواج اجباری، ثابت‌قدم در عشق، اهل مکر زنانه، فداکار، مهربان، خردمند، گره‌گشا، رایزن قهرمان و اهل عیش نهانی‌اند.

برخی پژوهشگران خارجی نیز به بررسی نقش زنان در قصه‌های عامیانه ملل گوناگون پرداخته‌اند. از آن جمله می‌توان به پژوهش‌های استاکارد^۱ (۱۹۸۰)، گرایینسکا^۲ (۱۹۹۴)، میدوری یاماموتو^۳ (۱۹۹۶)، بلادورث^۴ (۱۹۹۶)، آکیولار^۵ (۲۰۰۱)، گلدبرگ^۶ (۲۰۰۴)، ماری^۷ (۲۰۰۵)، مابل^۸ (۲۰۰۶)، ویرچو و وگلر^۹ (۲۰۰۸)، ویلسون^{۱۰} (۲۰۱۰) اشاره کرد که نتایج برخی از آن پژوهش‌ها به شرح زیر است:

بلادورث (۱۹۹۶) به بررسی نقش‌های تصویرسازی شده در قصه‌های عامیانه چینی پرداخته است. نتایج او حاکی از آن است که زنان در قصه‌های عامیانه‌ی چینی در نقش‌های متعدد تصویرسازی شده‌اند؛ برای نمونه در قصه‌ی «یک قهرمان»^{۱۱} مولن^{۱۲} یک قهرمان زن چینی بسیار باهوش است که در شمشیرزنی مهارتی فراوان دارد. او به جای پدرش

¹. Stockard

². Grabinska

³. Midori Yamamoto

⁴. Bloodworth

⁵. Aguilar

⁶. Goldberg

⁷. Marie

⁸. Mabele

⁹. Virtue & Vogler

¹⁰. Wilson

¹¹. The Heroin

¹². Mulan

به جنگ می‌رود و آموزش شمشیربازی دختر امپراطور را نیز به عهده می‌گیرد. او برای خدمات شایانش به ارتش تشویق می‌شود و پاداش می‌گیرد. در قصه‌ی عامیانه‌ی «همسر هوشمند»^۱ نیز که زنان در نقش همسر، مادر یا مادرشوهر ظاهر می‌شوند، جایگاهی قدرتمند و اثری شگرف در خانواده دارند؛ در حالی‌که بعضی مردان قصه، کودن و سفیه بوده یا حداقل برای همسرانشان مناسب نیستند. در قصه‌ی «ببرهای سفید»^۲ و «چا»^۳ زنی اثرگذار، بسیار زیبا و جذاب است که قدرت سیاسی و اقتصادی فراوانی کسب می‌کند.

آگیولار (۲۰۰۱) در پژوهشی، سیمای زنان را در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فلیپین (قصه‌های پوسانگ)^۴ بررسی کرده است. پنج زن شخصیت اصلی این داستان‌ها عبارت‌اند از: مارسللا^۵، همسر لودویکو^۶، مارینگ سینوکان^۷، تالانگ سیلانگان^۸ و تاگلولگ^۹. آن‌ها با ایمان، پرهیزگار، پاکدامن، زیبا، تأثیرگذار، باهوش و صادق هستند و نقش‌های کلیدی را در قصه‌ها ایفا می‌کنند. ویلسون (۲۰۱۰) داستان مخاطرات دانیل بوون^{۱۰} را بررسی کرد. شخصیت اصلی داستان یک زن قهرمان، فعل، پرخاشگر، قوی و زیباست.

پژوهش‌های پیش‌گفته را می‌توان به سه گروه تقسیم‌بندی کرد: ۱. بررسی نقش زنان در کتاب‌های درسی؛ ۲. بررسی نقش زنان در یک قصه یا قصه‌های سریالی؛ ۳. مقایسه‌های تطبیقی نقش زنان در قصه‌های مختلف. مزیت این پژوهش نسبت به پژوهش‌های پیشین این است که نخست به نظر می‌رسد که روی افسانه‌های عامیانه‌ی مردم فارس و تصویرسازی زنان در آن‌ها تاکنون کار نشده است؛ دیگر اینکه پژوهش حاضر، نه تنها به بررسی نقش و صفات زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس می‌پردازد، بلکه فراوانی نقش‌های سنی (کودک و نوجوان، جوان، بزرگ‌سال و کهن‌سال) شخصیت‌های این قصه‌ها را محاسبه می‌کند؛ افزون‌براین شخصیت‌های اصلی قصه‌ها، الگوی سفر و روایت جست‌وجو را نیز در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس بررسی می‌کند.

۱. The clever wife

۲. White tigers

۳. Wu cha

۴. Pusong Tales

۵. Marcela

۶. Ludvico wife

۷. Maring sinukan

۸. Talang silangan

۹. Tagolog

۱۰. Daniel Boon

۳. روش پژوهش

این مقاله پژوهشی کیفی^۱ است و رویکرد تحلیل داده‌های آن، توصیفی تفسیری^۲ است. استراوس و کوربین^۳ (۲۰۰۵) برای تحلیل داده‌های کیفی، سه رویکرد را مشخص می‌کنند. در رویکرد نخست که با کار خبرنگاران مقایسه شدنی است، پژوهشگر داده‌ها را بدون هیچ نوع تحلیلی ارائه می‌کند و تفسیری از آن به عمل نمی‌آورد؛ این رهیافت توصیفی^۴ است. در رویکرد دوم پژوهشگر علاوه بر ارائه‌ی داده‌ها تا حدودی به گزینش آن‌ها و تفسیرشان نیز نیاز دارد. رهیافت سوم در تحلیل داده‌ها، که نیازمند سطح بالایی از تفسیر و تجرید^۵ است، تدوین نظریه است. روش جمع‌آوری داده‌های پژوهش، استنادی است و با مراجعه به کتاب قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس صورت گرفته است. بنا به گفته‌ی دو ورزه به طور کلی در قلمرو مطالعات اجتماعی داده‌ها بر پایه‌ی دو روش جمع‌آوری می‌شوند: ۱. مشاهده و بررسی از طریق مصاحبه، پرسشنامه و مشاهده‌ی مستقیم؛ ۲. تحلیل استنادی که پدیده‌های اجتماعی بر روی آن‌ها اثر گذاشته است، مانند استناد مکتوب (نک: دو ورزه، ۱۳۶۲: ۷۷). «اصطلاح استناد شامل مدارک کتبی و سایر اشیایی که از حیات اجتماعی بر جای مانده است می‌شود و مهم‌ترین مدارک عبارت‌اند از: کتاب‌ها، مطبوعات شامل روزنامه و مجله، تصاویر اعم از عکس‌ها و تابلوها، بایگانی و آرشیو، اشعار و متون ادبی و آثار هنری و افسانه‌ها و ضرب‌المثل‌ها» (محسنی، ۱۳۷۹: ۵۶).

روش تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش، تحلیل محتوای جهت‌دار^۶ است. هسیه و شانون^۷ از سه نوع تحلیل محتوای کیفی نام می‌برند: ۱. تحلیل محتوای عرفی^۸: این نوع تحلیل هنگامی مناسب است که نظریه‌های موجود یا ادبیات پژوهش درباره‌ی پدیده محدود است و پژوهشگران از به کار گرفتن مقوله‌های از پیش‌اندیشیده^۹ اجتناب می‌کنند؛ در عوض اجازه می‌دهند تا مقوله‌ها از داده‌ها به دست آیند. پژوهشگران خودشان را در

۱. Qualitative

۲. Descriptive-Analytic

۳. Struss & Corbin

۴. Descriptive

۵. Interpretive - Descriptive

۶. Directed Content Analysis

۷. Hsieh & Shanon

۸. Conventional content Analysis

۹. Preconcieved categories

داده‌ها غوطه‌ور^۱ می‌کنند تا بصیرت جدیدی برایشان حاصل گردد. ۲. تحلیل محتوای جهت‌دار: در این نوع تحلیل گاهی اوقات نظریه‌ی موجود یا تحقیقات قبلی درباره‌ی پدیده‌ای وجود دارند که یا کامل نیستند و نیاز به کامل شدن دارند یا توصیف بیشتر آن‌ها سودمند خواهد بود. ۳. تحلیل محتوای مجموعی^۲: این نوع تحلیل محتوا به دنبال تعیین ویژگی واژه‌ها و کاربرد آن در متن است. در این تحلیل تمرکز بر کشف معانی واژه‌هاست (نک: هسیه و شانون، ۲۰۰۵: ۲۷۹).

در پژوهش حاضر برای سؤالات ۱ تا ۵، از تحلیل محتوای جهت‌دار استفاده شده؛ سپس فراوانی و درصد نقش‌های جنسیتی و سنی محاسبه گردیده و شخصیت‌های اصلی مشخص شده‌اند؛ همچنین صفات زنان و الگوی سفر و روایت جست‌وجو در قصه‌های مردم فارس براساس نظرات استیونز و نیکولایوا بررسی شده‌اند. چون زنانگی در مقابل مردانگی معنا پیدا می‌کند در این پژوهش صفات مردان نیز در جدول جداگانه ارائه می‌شود.

۴. پاسخ پرسش‌ها و ارائه‌ی فراوانی‌ها

جدول شماره‌ی ۱ در پاسخ به سؤال ۱ فراوانی و درصد نقش‌های جنسیتی قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس را نشان می‌دهد:

جدول شماره‌ی ۱: فراوانی و درصد نقش‌های جنسیتی قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس

نام قصه	زن	درصد	مرد	درصد	نام قصه	زن	درصد	مرد	درصد	نام قصه	فراءوانی
پی‌سوز و شاهزاده	۵	۵۶	۴	۴۴	سه احمق	—	—	۵	۵	پی‌سوز و شاهزاده	۱۰۰
آهونک	۷	۷۸	۲	۲۲	رمضون علی‌جون	۴	۶۷	۲	۲	آهونک	۳۳
باباخارکن	۴	۵۰	۴	۵۰	کره‌ی سیاه	۱۳	۷۲	۵	۶۷	باباخارکن	۲۸
گوالی	۸	۶۷	۴	۳۳	دادوبیداد	۲	۲۵	۶	۶۷	گوالی	۷۵
سنگ راز	۴	۶۷	۲	۳۳	متل سه دختران	۷	۷۰	۳	۳۳	سنگ راز	۳۰
شنگول و منگول و دسته‌ی گل	۴	۶۷	۲	۳۳	نمکی	۹	۹۰	۱	۱۰	شنگول و منگول و دسته‌ی گل	۱۰

¹. Immerse

². Summative Content Analysis

۶۰	۳	۴۰	۲	کوسه	۳۳	۱	۶۷	۲	قصه‌ی یک لالی
۵۰	۱	۵۰	۱	متل	۸۶	۶	۱۴	۱	قصه‌ی شاه عباس
۵۷	۴	۴۳	۳	قصه‌ی علی کچل	۳۷/۵	۶	۶۲/۵	۱۰	مغل دختر
۱۷	۲	۸۳	۱۰	خفت خمار ومهری نگار	۶۷	۶	۳۳	۳	خانم ناری
۲۵	۱	۷۵	۳	نهی بچه خمیره	۶۰	۳	۴۰	۲	قصه‌ی خاله سوسکه
۴۱	۷۳			کل مردان			۵۹	۱۰۴	کل زنان

از جدول بالا می‌توان دریافت فراوانی کل نقش زنان در قصه‌ها ۱۰۴ و فراوانی کل نقش مردان در قصه‌ها ۷۱ است. در اکثر قصه‌ها فراوانی نقش‌های زنانه بیشتر از نقش‌های مردانه است؛ به جز قصه‌های «دادو بیداد»، «کوسه»، «شاه عباس»، «خانم ناری» و «قصه‌ی خاله سوسکه» که فراوانی نقش‌های مردانه بیشتر است و در قصه‌ی «سه احمق» تمام نقش‌ها مردانه است.

جدول شماره‌ی ۲ نیز در پاسخ به پرسش فراوانی نقش‌های سنی در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس چگونه است؟ ارائه شده:

جدول شماره‌ی ۲: فراوانی نقش‌های سنی قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس

نام قصه‌ها	دختر بچه	زن	پیرزن	پسر بچه	پسر جوان	مرد	پیر مرد
پی سوز و شاهزاده		۳			۱	۳	
سه احمق						۵	
قصه‌ی آهووک		۱			۲		۱
رمضون علی جون		۳	۱				۲
قصه‌ی باباخارکن		۲				۲	۱
کره‌ی سیاه		۱۰	۳		۱		۳
گوالی		۷	۱		۲		۲
دادو بیداد		۱				۲	۴
سنگ راز		۲				۱	۱
متل سه دختران		۳	۴			۱	۲

۱۱۴ مجله‌ی مطالعات ادبیات کودک / سال ۸، شماره‌ی ۲، پاییز و زمستان ۱۳۹۶ (پیاپی ۱۶)

	۲				۱		۳	شنگول و منگول و دسته‌ی گل
		۱		۱	۱	۷		نمکی
۱					۱	۱		قصه‌ی یک لالایی
	۱	۲				۲		کوسه
	۳					۱		قصه‌ی شاه عباس
	۱			۱				متل
	۴	۲		۱	۲	۷		مغل دختر
	۳	۱		۱	۱	۱		قصه‌ی علی کچل
	۲	۴			۱	۲		خانم ناری
	۱	۱			۶	۴		خفت خمار و مهری نگار
		۴			۱	۱		قصه‌ی خاله سوسکه
	۳				۳			ننه بچه خمیره
۲	۴۵	۲۶	-	۵	۳۷	۵۹	۳	کل

جدول شماره‌ی ۲ نیز فراوانی نقش‌های سنی را در قصه‌های عامیانه مردم فارس نشان می‌دهد. در نقش‌های سنی زنان، دختران جوان دارای بیشترین فراوانی هستند؛ سپس زنان، پیرزنان و دختر بچه‌ها بیشترین فراوانی را دارند. در نقش‌های سنی مردان نیز، ابتدا مردان بیشترین فراوانی را دارند و پسران جوان و پیرمردان در مراتب بعدی قرار گرفته‌اند؛ همچنین نقش پسر بچه‌ها در این قصه‌ها بسیار کم رنگ است.

جدول زیر نیز در پاسخ به این سؤال که شخصیت‌های اصلی در قصه‌های مردم فارس زن هستند یا مرد؟ آمده شده است:

جدول شماره‌ی ۳: شخصیت‌های اصلی در قصه‌های عامیانه مردم فارس

مرد	زن	نام قصه‌ها	مرد	زن	نام قصه‌ها
×		سه احمدق		×	پی‌سوز و شاهزاده
	×	رمضون علی‌جون	×		قصه‌ی آهووک
×		کره‌ی سیاه		×	قصه‌ی باباخارکن
×		دادوبیداد	×		گوالی
	×	متل سه دختران		×	سنگ راز

تصویرسازی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس

۱۱۵

	x	نمکی		x	شنگول و منگول و دسته‌ی گل
x		کوسه		x	قصه‌ی یک لالایی
	x	متل		x	قصه‌ی شاه عباس
x		قصه‌ی علی کچل		x	مغل دختر
x		خفت خمار و مهری نگار		x	خانم ناری
	x	نهی بچه خمیره		x	قصه‌ی خاله سوسکه
٪۳۶	قصه ۸	تعداد قصه‌های دارای شخصیت مرد	٪۶۴	قصه ۱۴	تعداد قصه‌های دارای شخصیت زن

براساس جدول شماره‌ی ۳، شخصیت‌های اصلی در قصه‌های «سه احمق»، «قصه‌ی آهووک»، «گوالی»، «کوسه»، «خفت خمار و مهری نگار» و «علی کچل» مردان و در قصه‌های «پی‌سوز و شاهزاده»، «قصه‌ی رمضانون علی‌جون»، «قصه‌ی بابا خارکن»، «سنگ راز»، «متل سه دختران»، «شنگول منگول و دسته‌ی گل»، «نمکی»، «قصه‌ی یک لالایی»، «قصه‌ی شاه عباس»، «مغل دختر»، «خانم ناری»، «خاله سوسکه» و «نهی بچه خمیره» شخصیت‌های اصلی زنان هستند.

پاسخ سؤال ۴ نیز که به صفات تصویرسازی شده‌ی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس اختصاص دارد در جدول زیر آمده است؛ همچنین به این دلیل که زنانگی و مردانگی مفاهیمی نسبی هستند و زنانگی در مقابل مردانگی معنا پیدا می‌کند، در این پژوهش علاوه بر صفات تصویرسازی شده‌ی زنان، صفات تصویرسازی شده‌ی مردان نیز بررسی و مجموع صفات مردان در جدول شماره‌ی ۵ ارائه شده است.

جدول شماره‌ی ۴: صفات تصویرسازی شده‌ی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس

صفات	نام قصه‌ها
زیبا	قصه‌ی آهووک، قصه‌ی شاه عباس، سنگ زار
مهریان	قصه‌ی آهووک، سنگ راز
عاطفی	قصه‌ی آهووک، رمضانون علی‌جون، خانم ناری، قصه‌ی علی کچل
خردمند و دانا	سنگ راز، شنگول و منگول و دسته‌ی گل، قصه‌ی شاه عباس، مغل دختر، نمکی

فعال	قصه‌ی آهووک، سنگ راز، شنگول و منگول و دسته‌ی گل، نمکی، خفت خمار و مهری نگار، خاله‌سوسکه
خشن	خفت خمار و مهری نگار، پی‌سوز و شاهزاده
شیاد و حقه‌باز	قصه‌ی آهووک، کره سیاه
نمکی	کنجکاو
ساده لوح	مثل سه دختران
فرمانبردار	قصه‌ی یک لالایی، رمضانون‌علی‌جون، پی‌سوز و شاهزاده، خفت خمار و مهری نگار
رشت	قصه‌ی آهووک، مثل سه دختران
بدجنس	قصه‌ی یک لالایی، رمضانون‌علی‌جون، پی‌سوز و شاهزاده، خفت خمار و مهری نگار
ضعیف	نه‌ی بچه‌خمیره، قصه‌ی آهووک
وابسته	قصه‌ی آهووک، رمضانون‌علی‌جون، قصه‌ی باباخارکن، گوالی
مستقل	خاله‌سوسکه، قصه‌ی شاه عباس، نمکی
منفعل	قصه‌ی یک لالایی

همانطور که از جدول شماره‌ی ۴ بر می‌آید زنان با صفاتی متعدد در قصه‌ها تصویرسازی شده‌اند؛ ولی صفات زیبا، خردمند و دانا، فعال، بدجنس در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس دارای بیشترین فراوانی هستند. همچنین زنان با صفاتی متضاد مانند رشت و زیبا، خشن و مهریان، فعال و منفعل، خردمند و ساده‌لوح، وابسته و مستقل تصویرسازی شده‌اند.

جدول شماره‌ی ۵: صفات تصویرسازی مردان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس

صفات	نام قصه‌ها
قوی و نیرومند	کره‌ی سیاه
خشن	پی‌سوز و شاهزاده، نمکی، گوالی، خاله‌سوسکه، دادویداد، نه‌ی بچه‌خمیره، باباخارکن
پرخاشگر	کره‌ی سیاه
رقابت طلب	پی‌سوز و شاهزاده، قصه‌ی آهووک، رمضانون‌علی‌جون، دادویداد
فعال	باباخارکن
حامی	کوسه، پی‌سوز و شاهزاده، قصه‌ی آهووک، خاله‌سوسکه

مستقل	سنگ راز، علی کچل، کوسه
خردمند و دانا	علی کچل، سه احمق، گوالی، متل سه دختران
مقاوم	کره‌ی سیاه
منفعل(غیر مقاوم)	قصه‌ی آهووک، گوالی، دادوبیداد، خفت خمار و مهری نگار
زیبا	کره‌ی سیاه
садه‌لوح	سه احمق
شیاد و حقه‌باز	گوالی، کوسه، شنگول و منگول و دسته‌ی گل
مهربان	قصه‌ی یک لالایی

در جدول شماره‌ی ۵ مردان با صفات گوناگون در قصه‌ها تصویرسازی شده‌اند؛ ولی صفات خشن و فعال دارای بیشترین فراوانی هستند. آنان نیز با صفاتی متضاد مانند فعال و منفعل، خrdمند و ساده‌لوح، خشن و مهربان نمود یافته‌اند.

نتایج پاسخ به پرسش ۵ نشان می‌دهد در بیشتر قصه‌ها الگوی سفر مردانه است. این قصه‌ها عبارتند از: «رمضون علی جون»، «گوالی»، «سنگ راز»، «خفت خمار و مهری نگار»، «کوسه» و «قصه‌ی آهووک»؛ ولی در «قصه‌ی یک لالایی»، «نمکی» و «قصه‌ی خاله‌سوسکه» الگوی سفر زنانه است. همچنین نتایج نشان‌گر آن است که در برخی قصه‌ها روایت جست‌وجو مردانه است. این قصه‌ها عبارت‌اند از: «کره‌ی سیاه»، «قصه‌ی یک لالایی». در بعضی قصه‌ها نیز مانند «پی‌سوز و شاهزاده»، «قصه‌ی آهووک»، «شنگول و منگول و دسته‌ی گل» روایت جست‌وجو زنانه است.

۵. نتیجه‌گیری

نگارنده‌ی این پژوهش به بررسی تصویرسازی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس پرداخته و در این باره پرسش‌هایی چندگانه را مطرح کرده است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد فراوانی نقش‌های زنانه بیشتر از مردانه است. به گفته‌ی جان استیونز، جنسیت‌بخشی در ادبیات داستانی، با شمارش شخصیت‌های مؤنث و مذکر تعیین نمی‌شود؛ بنابراین نمی‌توان بیان کرد که این قصه‌ها زنانه هستند یا مخاطبان آن‌ها تنها زنان‌اند. همچنین این قصه‌ها، قصه‌های سنتی بوده و از نسلی به نسل دیگر منتقل شده‌اند و زنان در این قصه‌ها دارای نقش‌های سنتی بوده و در نقش مادر یا همسر یا دختر ظاهر شده‌اند.

شخصیت اصلی بیشتر قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس زنان هستند؛ به طور مثال در «پی‌سوز و شاهزاده» دختر جوان برای مقابله با خواسته‌ی نامشروع پدر، خانه را ترک می‌کند و قصه را جلو می‌برد یا مادر «شنگول و منگول و دسته‌ی گل» برای بازپس گرفتن بچه‌هایش شجاعانه با گرگ می‌جنگد. «نمکی» نیز برای جبران اشتباهش که همانا باز نگهداشتن در خانه است فعالانه می‌کوشد و با دیو مقابله می‌کند. در «قصه‌ی شاه عباس»، دختر جوان برای پذیرش ازدواج با پادشاه شرطی می‌گذارد که در نهایت این شرط باعث نجات پادشاه می‌شود. همچنین در «قصه‌ی خاله سوسکه»، دختری در جامعه‌ای مردسالار تصمیم می‌گیرد خودش شریک زندگی اش را انتخاب کند و بالاخره فرد مناسب خود را می‌یابد؛ هر چند که زندگی مشترکشان زیاد دوام نمی‌یابد.

بیشتر صفات تصویرسازی شده‌ی زنان در قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس با طرح‌واره‌های زنانگی که توسط جان استیونز بیان شده، همخوانی ندارند؛ در مقابل، بیشتر صفات تصویرسازی شده‌ی مردان با طرح‌واره‌های مردانگی همخوانی دارند. در قصه‌ها علاوه بر تصویر زنان زیبا، مهریان، عاطفی، مطیع، ساده (ساده‌لوح)، تصویر زنان فعال، خردمند، کنگکاو، بدجنس، شیاد و حقه‌باز و زشت نیز دیده می‌شود. الگوی سفر و روایت جست و جو در قصه‌ها کاملاً از الگوی سنتی مردانه پیروی نمی‌کنند و در چند قصه زنانه‌اند.

با بررسی‌های انجام‌شده می‌توان به صراحت گفت که زنان در بیشتر قصه‌های عامیانه‌ی مردم فارس نه تنها منفعل نیستند، بلکه دارای شخصیت‌هایی اثرگذارند. از مشکلات به وجود آمده عقب‌نشینی نمی‌کنند و خردمندانه با آن‌ها روبرو می‌شوند و به طور فعال آن‌ها را حل می‌کنند؛ از این‌رو می‌توان نتیجه گرفت این قصه‌ها نه زن‌ستیزند و نه زن‌سالار؛ درواقع، مردسالاری و زن‌شایستگی بر فضای قصه‌ها حاکم است.

منابع

- استیونز، جان. (۱۳۸۷). «جنسیت و نوع ادبی»، در: دیگرخوانی‌های ناگزیر. به کوشش مرتضی خسرو نژاد، تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان.
- افشانی، علیرضا و همکاران. (۱۳۷۷). «باز تولید نقش‌های جنسیتی در کتاب‌های فارسی مقطع ابتدایی». پژوهش زنان، دوره‌ی ۷، ش ۱، صص ۸۷-۱۰۷.
- آموزگار، ژاله. (۱۳۸۴). «نقش و کاربرد قصه در ادب فارسی». تاریخ اساطیری ایران، تهران: سمت.

- آیدنلو، سجاد. (۱۳۸۷). «پهلوان بانو». *مطالعات ایرانی*، س، ۳، ش ۱۳، صص ۱۱-۲۴.
- باقری، بهادر. (۱۳۹۲). «زنان فعل و منفعل در داستان‌های منتشر عامیانه». *فرهنگ و ادبیات عامیانه*، س، ۱، ش ۱، صص ۱۴۲-۱۲۱.
- پایینده، حسین. (۱۳۷۳). «شخصیت پردازی در داستان کوتاه». *ادبیات داستانی*، تهران: البرز.
- پورگیو، فریده و مسیح ذکاوت. (۱۳۸۹). «بررسی نقش‌های جنسیتی در خاله‌سوسکه». *مطالعات ادبیات کودک*، س، ۱، ش ۲، صص ۲۷-۴۳.
- حسینی، مریم. (۱۳۸۶). «مقایسه‌ی تطبیقی جلوه‌های زن در حکایت‌های هندی - ایرانی - ادب کلاسیک فارسی». *زن در توسعه و سیاست (پژوهش زنان)*، س، ۵، ش ۱۸، صص ۲۹-۵۶.
- حسینی، مریم و فهیمه زارع‌زاده. (۱۳۸۸). «مقایسه‌ی تطبیقی سیمای زن در داستان‌های هزار و یک شب و نگاره‌های صنیع‌الملک نقاش». *زن در فرهنگ و هنر*، س، ۲، صص ۱-۱۸.
- دو ورژه، موریس. (۱۳۶۲). *روش‌های علوم اجتماعی*. ترجمه‌ی خسرو اسدی، تهران: امیرکبیر.
- فقیری، ابوالقاسم. (۱۳۴۹). *قصه‌های مردم فارس*. تهران: سپهر.
- کرمی، میثم. (۱۳۸۴). «شاهنامه و حماسه‌ی زن». *اباختن*، س، ۴، ش ۱۲، صص ۱۸-۳۲.
- گرین، الین. (۱۳۸۴). *هنر و فن قصه‌گویی*. ترجمه‌ی طاهره آدینه‌پور. تهران: ابجد.
- محسنی، منوچهر. (۱۳۷۹). *جامعه‌شناسی عمومی*. تهران: کتابخانه‌ی طهوری.
- مقصودی، سوده. (۱۳۸۰). «بررسی نقش زنان در داستان‌های کودکان». *زن در توسعه و سیاست*، س، ۳، ش ۱۰، صص ۴۱-۵۵.
- نوبخت، رضا و نسرین احمدی. (۱۳۸۸). «بررسی نقش و جایگاه زن جنوب در قصه‌های عامیانه (جامعه‌ی مورد مطالعه: قصه‌های عامیانه‌ی شهرستان لامرد)». *زن و فرهنگ و هنر*، س، ۱، ش ۱، صص ۶۱-۷۳.
- نورتن، دونا. (۱۳۸۲). *شناخت ادبیات کودکان: گونه‌ها و کاربردها از روزن چشم کودک*.
- مت رجمان منصوره راعی و همکاران، تهران: قلمرو.
- نیکولایو، ماریا. (۱۳۸۷). «بزرگ‌شدن: دوراهی ادبیات کودک»، در: *دیگرخوانی‌های ناگزیر*.
- به کوشش مرتضی خسرو نژاد. تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان.

-
- Agular, M. (2001). "Women in Philippine Folktales". *Paper Read at the Philippine PEN Conference CAPBuilding*. Dumaguete city. Novmber 28.
- Bloodworth, D. (1996). "Women in Traditional China & their Portrayal Folktales". *The Chinese Looking Glass*. New York.
- Goldberg, C. (2004). "At the Ogres House". *Folklore*, Vol. 115, No. 3.
- Grabinska, K. (1994). "Women Who refused to marry: A Jungian Interpretation of selected Inuit Folktales". *The Union Institute*.
- Hsieh, H & Shanon, S. (2005). "Three Approaches to Content Analysis". *Qualitative Health Research*, Vol.15, No.9.
- Marie, K. (2005). "Whose immortal picture stories? Amar Chitra Katha and the Construction of Indian Identities". The University of Texas at Austin. [Online]:<http://proquest.umi.com/pqdweb?index=3&did=775392871&srchmode=2&sid=30&>
- Mebele, L. (2006). "Women in the African Folktales". *Research in African Literatures*. Vol.32, No.2.
- Stockard, J. (1980). "The Role of the American Black Woman in Folktales". Tulane University.
- Struss, A & Corbin,J. (2005). Pamela Maykut, Richard Morehouse. *Beginning qualitative research*. The Falmar Press.
- Virtue, D & Vogler, k. (2008). "An Analysis of Folktales from Denmark". *Journal of Social Studies Research*. Vol.32, No.1.
- Wilson, S. (2010). "An Archetypal Female Hero in the Adventures of Daniel boon". *Journal of American Studies*. Cambridge: vol. 44. No.2.
- Yamamoto, M. (1996). "The Urashima Legend: Changing gender representation in a Japanese tale". University of California, Berkeley.